

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Consiglio di Stato (Italija) kot sodnega organa, peti oddelek, z dne 27. januarja 2004 v zadevi SABA Italia SpA proti Commune di Bolzano in SEAB SpA

(Zadeva C-216/04)

(2004/C 190/13)

Consiglio di Stato kot sodni organ, peti oddelek, je s sklepom z dne 27. januarja 2004 v zadevi SABA Italia SpA proti Commune di Bolzano in SEAB SpA, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 24. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predlagal, da odloči o naslednjem predhodnem vprašanju:

„Ali je neposredna oddaja, torej z odstopanjem od načinov izbire sopogodbena iz Direktive 92/50/EGS (¹), upravljanja plačljivih javnih parkirišč delniški družbi, katere kapital je v celoti javen, na podlagi člena 44(6b) zakona Regije Trentino-Alto Adige z dne 4.1.1993, št. 1, ki je bil spremenjen s členom 10 regionalnega zakona z dne 23.1.1998, št. 10, združljiva s pravom Skupnosti, predvsem s svobodo opravljanja storitev, prepovedjo diskriminacije ter obveznostjo enakega obravnavanja, transparentnosti ter proste konkurence iz členov 12, 45, 46, 49 in 86 Pogodbe?“

(¹) UL L 209, 24.7.1992, str. 1.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Corte Suprema di Cassazione - peti civilni oddelek (Italija) z dne 23. marca 2004 v zadevi Ministero dell'economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato in Cassa di Risparmio di San Miniato SpA

(Zadeva C-222/04)

(2004/C 190/14)

Corte Suprema di Cassazione - peti civilni oddelek je s sklepom z dne 23. marca 2004 v zadevi Ministero dell'economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato in Cassa di Risparmio di San Miniato SpA, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 28. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe z naslednjimi vprašanji:

a) Ali je vrsto subjektov (npr. bančne ustanove), ustanovljenih na podlagi zakona št. 218 iz leta 1990 in zakonskega

dekreta št. 356 iz leta 1990 ter kasnejših sprememb, ki imajo lahko večinski delež v družbah bančne dejavnosti ter upravljajo z navedenimi deleži, te družbe pa predstavljajo pomemben delež gospodarskih operaterjev na trgu, ki jim odvisna podjetja prepustijo dobiček, treba obravnavati tako, da se zanje uporablja – čeprav so jim zaupane naloge, ki imajo socialno funkcijo – ureditev Skupnosti na področju konkurence? Ali glede na ureditev sprejeto z zakonskim dekretom št. 153 iz leta 1999 možnost, ki je bila ponujena navedenim ustanovam, da porabijo dohodke od prodaje deležev za nakup in upravljanje ustreznih deležev v drugih podjetjih, tudi bančne dejavnosti, ter večinskih deležev v podjetjih, ki niso banke, za različne namene, med drugim za razvoj ekonomskega sistema, prav tako pomeni opravljanje gospodarske dejavnosti za namene konkurenčnega prava Skupnosti?

b) Ali iz navedenega izhaja, da se za navedene subjekte – v ureditvi iz zakona št. 218 iz leta 1990 in zakonskega dekreta št. 356 iz leta 1990 in spremembe, kot tudi reforma iz zakona št. 461 iz leta 1998 in zakonskega dekreta št. 153 iz leta 1999 – uporablja zakonodaja Skupnosti na področju državnih pomoči (členi 81-88 Pogodbe ES) glede ugodnejšega davčnega režima, ki velja zanje?

c) Ali v primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje poseben režim neposrednega obdavčenja za izplačane dividende, kar je predmet tega postopka, predstavlja oziroma ne predstavlja državne pomoči na podlagi člena 87 Pogodbe ES?

d) V primeru pritrdilnega odgovora na vprašanje pod točko b, ali je odločba Komisije Evropskih skupnosti z dne 22. avgusta 2002 (¹) tako kot je navedena v tem sklepu in s katero je bilo odločeno, da se za ustanove bančne narave predpisi o državnih pomočeh ne uporabljajo, veljavna z vidika zakonitosti in z vidika dejstva, da ne vsebuje obrazložitve, oziroma da je obrazložitev nezadostna?

e) Ne glede na to, ali se uporabljajo predpisi s področja državnih pomoči, ali priznavanje ugodnejšega davčnega režima pri izplačilu dobička bank – prejemnic, ki so izključno nacionalne, pod nadzorom ustanov, ki dobiček prejmejo, oziroma podjetja, katerih deleži so bili kupljeni s prihodkom prodaje deležev v bančnih družbah – prejemnicah, pomeni diskriminacijo odvisnih podjetij v primerjavi z drugimi podjetji, ki delujejo na upoštevnem trgu ter kršitev načel svobode ustanavljanja in prostega pretoka kapitala iz členov 12, 43 in naprej, 56 in naprej Pogodbe ES.

(¹) UL L 55, 1.3.2003, str. 56.